

HATÁRSZÉLI

POLITIKAI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL 7 ÓRAKOR.

Felelős szerkesztő:

MAGYAR BÁLINT.

Szerkesztő:

GAAR ÖDÖN.

Szerkesztőség: Rákóczi-ucca 3. sz. Kiadóhivatal: Teleky-ucca 5 sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben házhoz szállítva, vidékre postán küldve:

Egész évre 28 K | Negyedévre 7 K

Félévre 14 K | Egyes szám 6 f.

Külföldi előfizetéseknél a postabér megtérítését kérjük

Hirdetások díjazás szerint. — Nyilttár saronkint.

A titkerti és hirdetési díjak előre fizetendők.

TELEFON SZ: 37.

UJSÁG

SZILÁNKOK.

E SOROKBAN a szabómunkások bérharcának csupán egy — erkölcsi szempontból a szociáldemokrata közszellemet méltón jellemző — epizódjára térünk ki. A munkásokkal folytatott első tárgyalás alkalmával ugyanis az egyik munkadandó a többi mesterek nevében kijelentette, hogy tekintettel arra, miszerint nemcsak hadimilliomok, de földhözragadt szegények is rászorulnak a szabómunkások drága kezemunkájára, a ruhavarratás díja, szóval a munkadíj nem emelhető olyan arányban, amilyen arányban azt a munkabérek emelkedése indokolta tenné. E nevezett tag a mesterek nevében kijelentette, hogy nemcsak a munkabérek méltányos emelkedésébe hajlandó beleemenni, de még a *közönség részére is 25 százalékot hajlandó elengedni* a munkadíjból. A hatás leírhatatlan volt. Már amilyen, hogy a munkások nem üdvözölték a szociálisan gondolkodó üzletlen mestereket, de ellenkezőleg, a közönség részére engedélyezendő 25 százalékból is 12 százalékot a maguk számára követelték. Ezt a ténylet le kell szögezni a világboldogító szociáldemokrata erkölcsök jellemzésére, már azért is, mert az „egy mindenkiért és mindenki egyért” magasztos szociális elvet a szabómunkások ezzel a tettelemükkel a legocsányabb önzés rikkító jójácá-ruhájába öltöztették. Hja! Változnak az idők! A proletár is — népnnyuzó lett.

WILSON a szövetségesekhez intézett legújabb jegyzékében élesen bírálja az antant-hatalmak imperializmusát és területelhódító törekvését és jelzi, hogy e meggondolatlan mohóság csak újabb európai háborúra vezethet. Wilson azzal fenyegetőzik, hogy Amerika visszavonul szövetségeseitől és Németország mellé áll, ha javasiatait nem veszik figyelembe. Sok egyéb érdekes újdonság mellett az elmúlt napokban ezzel lepett meg bennünket a világesemények pergő mozija. Vagy talán nem is lepett meg, csak éppen valamivel előbb jött, mint ahogy bizonyosra vártuk. Mert hánnik kellett és hittük, hogy az igazságtalanság a bosszu háborúja s az nem is vihet igaz győzelemre, mert az igazságtalanságban nem lehet győzelem, — de igazságtalan és tarthatatlan helyzeteket szül a bosszu békeje is, mint amelyet Németország ellensége a kétségtelenül szorgalmas és tehetséges, élni vágyó német nemzetre ráerősített. A Wilson írása már nem első fecskéje a német tavasznak, bár nem is az utolsó.

A MAGYAR KORMÁNYZÓ a magyar nemzethez intézte manifestumot adott ki, melynek hangjából megállapítható, hogy Magyarországon a helyzet kedvezően konszolidálódott. — A Nép-szava új szerkesztője egy cikkben kijelenti, hogy a magyar munkásság együtt akar dolgozni a fővezérkormányzóval az ország újból való felépítésében. Annál különösebb, hogy az itteni magyar munkásság még ezek után is elhiszi, hogy Magyarországon fehér-török van és megtörténhetett az, ami sosem hittünk volna, hogy néhány, zsidóktól elbolondított beregszászi munkás olyan értelemben fordul a világhoz: rugják ki a magyar követeket Neuwillból.

A direktórium ügye még mindig elintézetlen és pedig elsősorban a Ruszinszko határai miatt, amelyeket Zsotkovics és a vele szolidáris Volosinék is az etnográfiai határokig követelnek, a köztársaság kormánya pedig az eddigi természetben (Ung baloldalán) kívül még legfeljebb Zemplénmegye területére terjed. Kérdést intéztünk Volosin Ágostonhoz: való-e, hogy utlevelet kért Párisba? — Igen, felelte, de annak kiadását a kormány megtagadta.

Levelek a magyarsághoz.

III.

Magyar leányok,

magyar nők, kik béke idején, tavaszi ünnepen ódon utcáknak sötétjében velem együtt követ-fétek az ifjú lelkesedés gyújtotta szines lámpákat; — ungarti iskolánkban hangosan ünneplő közönségnek lantos nagyjainkból harcos nagyjainkról szavaltatok, — innen egy kis messi haluc-kából kérdelem: mit csináltak most? Tudom, hogy mindnyájatoknak fáj és hiányzik valami. De talán vannak köztetek olyanok, akik álmosan sóhajtának:

— Ah! Ah! Borzasztó, hogy nem kaphatom meg a „Magyar Lányokat” és a „Budapesti Bazárt!”

Ezeknek a Párisból plántált, szövetbe stílizált, hajlincsekbe burkolt divatórület hiányzik; labos-tortaszerű, puncsos, nyalánk, zsonglító irdalomtér álitóznak s ezekhez nekem nincs szavam. Őket csak a legnagyobb mester, a hosszú idő fogja talán megtanítani az igazi, benső értékes gondolkodásra. De ugy-e leányok, asszonyok, vagytok olyanok is, akiknek igazán, komolyabb dologért fáj valami ott, ahol a fájdalom érzik; titeket kérdezek, benneteket szóltalak én meg, hogy ti mit csináltok? Fáj? . . . Enyhítőül gyétek oda kezeteket, ahol sajog; de csak az egyiket, a balt. A jobbát acélos, kitarító oda-dással forgassátok azt az eszközt, amit az Isten rendelése épen nektek adott. Legyen az írótoil, olló, háztartási kanál, vonalzó vagy ecset! Lehaj-tott fejetekek emeljétek büszkén a magasba s békétlen idők tavaszi ünnepen lantos nagyjaink-tól biztatva és hitelt, imádságos szóval szaval-játok csendes magatoknak:

Magyar nőnek születni
Nagy és szép születni;
Magyar nőnek születni,
Aldó érte sorsodat!

Natólyáné Jaczko Olga.

A zsidóság szerepe Franciaországban.

Millrand kormányának kétségtelenül nagy sikere volt a közel multban, hogy egy általános sztrájkot meg tudott akadályozni. Az általános sztrájkok megakadályozása mindig sokat jelent az illető ország általános jólétére nézve, de javát jelenti ugyanakkor az ország munkásságának is, mert az általános jólét alól a munkás sem kivétel. A háború mindig háború, a megegyezésen alapuló béke mindig és mindkét pörlekedő félnek nyereség.

De hogy lehet az, hogy manapság Franciaországban sikerült egy munkás-kérdést békésen elintézni? Olyan erős az a francia kormány, hogy képes megfékezni azokat a mindenütt tényező feigartató elemeket, amelyek munkáját a mindenütt előforduló elégtelenség szinte jólőre biztosítják?

A franciaországi általános sztrájk vagyis teffordulás megakadályozása valóban nem annyira a kormány, mint a polgári társadalom és a kormány mellé állott sajtó összetartásának eredménye. A forradalmi agitátoroknak be kellett látniok, hogy Franciaországban a többség nem akar felfordulást, nem akar bolszevizmust, nem akar pusztulást, nyomort.

Annak pedig, hogy a polgári társadalom úgy viselkedik Franciaországban, szintén meg van a maga kétségtelen oka és magyarázata. Ez a magyarázat pedig az, hogy Franciaországban ha van is zsidó (mintegy két millió), de nincsen

zsidó proletártömeg, nincsen az a gyanus és veszedelmes zsidóoprédék, amilyennel Kunfi Zsigmond és társai operálhattak Magyarországon már az 1918 évi őszi Károlyi forradalom alatt. A francia zsidók legnagyobb része nem „arrivisté”, mint a Galiciából Magyarországra bevándoroltak gyermekei, hanem „arrivé”, akiknek családjai már régebben ott laknak, akik már régebben elfoglalták helyüket a pénzügyban és a sajtóban. Szaporodásuk is csaknem kizárólag genetikás, rendes. A Franciaországba való zsidó bevándorlás kiütően az 1870–71-iki háború óta ugyiszólván a minimumra csökkent, mert a francia gyűlölete és bizalmatlansága azóta nemcsak a németekre, hanem még a német nevet viselő zsidókra is átterjedt. Dreyfus kapitány részben a nevének is köszönhető, hogy a közönség tulajdonom része hitelt adott az elene emelt vádnak. Az asszimilálódott zsidók már I. Napoleon rendelkezéire (1808-ban) francia neveket vettek fel és így több mint száz éve elvegyülve elnek egymás mellett a katolikus vagy protestáns Laurentok, Clémentok, Fromentok és Bourgeoisok. Mindezek féltik vagyonukat vagy pozíciójukat és már csak számarányuk csekélyége miatt sem kezdenek a társadalmi rend fenntartás fellegartni akarókkal, hiszen a társadalmi rend feloldulása esetén ők csak vesztenének. Mint okos és tapasztalt emberek egyuttal azt is látják, hogy abból a társadalom felforgatásból a munkásságnak sem lenne semmi haszna. Látják pedig első sorban a 71-iki francia-kommitú, de nem kevésbé az újabb orosz és a legújabb magyar bolszevizmus történetéből, amelyet nagyon jól ismernek, mert olvasván a francia lapokat, látjuk, hogy a magyarság mindentől nagyon jól voltak informálva, még a — dunapataji 90 akasztófáról és a Bathányi palota és az Országház pincéjének borzalmairól, valamint a proletárok nélkülözéseiről is. A francia-zsidó Clément, Froment stb. a zsidóval mint olyannal szimpatizál ugyan, de Trocki (Bersztein), Litvinov (Finkelstein), Zinoviev (Apfelbaum), Cernov (Liebermann), Bogdanov (Silberstein), Volodarsky (Kóhen), Izgoviev (Goldmann) stb. stb. orosz bolszeviztákkal továbbá Jászi (Jakubovics), Oziás (Oszkár) és Kun (Khon) Béla „urakok” és „kegyelmes urakok”, valamint hasonló hitorsosokkal nem hajlandó kezdeni, biztos helyzetét a gyönyörtől jelszavak vörös rongyába burkolt zsidó világotalomtér nem hajlandó kockára tenni. Óvatos magatartásuk magyarázza meg, miért szunyadt el a Dr. yfus-affer idején lángra kelt francia antiszemitizmus.

A zsidók tehát egyrészt erősen asszimilálódtak Franciaországban, másrészt igen óvatok, ezért nem ungranak be lázító és rendbontást akaró hitorsosaikkal. Óvosságuk valóban nem is felesleges, mert a nép és az igazi francia polgár távolról sem zsidó kedvelő, nem filozofizma. Zsidó-barátok csak azok között lehet találni, akik közvetve vagy közvetlenül a zsidó nagytöke nyomása alatt állanak. Ilyenek némely kopott címerített megaranyozni törekvő elszegényedett nemesek, az üzletiek révén meggazdagodni akaró politikusok továbbá a zsidó konzorciumok tulajdonában lévő lapok szerkesztői és munkatársai, de leginkább a szabadkőműves páholyok tagjai, akik éppen úgy mint Gambetta, Crémieux és Léon Say idejében, úgy természetesen ma is valóságos zsidók és valóságos ateisták és filozofizták. Nem a francia nép, nem a francia polgárság, amely fenti jellemző-ünk szerint határozatlan keresztény, hanem ez a franciaországi zsidó sajtó és ez a franciaországi szabadkőművesesség az, amely nem itélte el a magyar bolszevizmust sem, hanem úgy állította be a magyarokat általában, mint akik ok nélkül üldöztek a zsidóságot is és e miatt kellett a bolszevizmus miatt megszenvedniük. Ez a franciaországi zsidó

sajtó még hosszas és kitartó munkát fog a mindenkor kormányoktól követelni, plane, hogyha azok nyíltan is elárulják, hogy nem akarnak velük egy malomban örölni. De a francia nép, az „Egyház legidősebb leánya” meg fog birkózni ezekkel az áramlatokkal, mint ahogy az nem is lehet másképp.

Masaryk elnök ünneplése.

Ma egy heti számunkban foglalkoztunk már a köztársasági elnök 70-ik születési évfordulója ünneplésével, a pénteki és szombati programmal.

A tulajdonképeni programot a helyorségi zenekar közreműködésével szombaton este 6 órá-tól rendezett fáklyásmenet nyitotta meg.

Vasárnap délelőtt fél 11 órákor hálaadó isteni tisztelet volt, 11 óra tájban pedig a pénzügyi palota előtt felállított tribünökről illetve a járóhelyekről nézték végig az ünneplők a Kossuth- e naptól Masaryk-téren lefolyt katonai dísz-zsemlet. A katonai dísz-zsemle után ugyanitt dr. Voiprecht és Berán ezredes intézett beszédet az ünneplőkhoz, illetve utóbbi a katonasághoz a nap jelentőségéről, az ünnepelel elnök nagy politikai hivatásáról, illetve a katonai kötelességek teljesítéséről.

Délben a zenekar a színház előtt térzenét adott, egy órákor pedig a Koronán a kormány-zóság 50 terítékes bankettet rendezett, amelyre a katonai főparancsnokságok és a kormányzóság főtisztviselőin kívül még a direktórium tagjai, továbbá az egyházak és a sajtó képviselői voltak hivatalosak. Az ebéden *Paris* táborok ugy a saját, valamint Franciaország nevében továbbá a cseh szlovák hadseregben csapattesteket vezénylő francia tiszték és az egész ruszinkói hadsereg nevében legjobb szerencsekívánatait fejezte ki a köztársaság 70-ik születése napját ünneplő elnökének.

Dr. Brejcha gubernátor — a helybeli napilapban már teljes szövegében megjelent szép beszédével róta le a jelentőségteljes napon tiszteletét, halátját és ragaszkodását az elnökkel, ugy is mint volt tanárával szívenben. *Volosin* Agoston az elnök demokratikus gondolkodását jellemezte és őt a Kárpáti ruszinko nevében éltette.

Az elnököt más városokban is a hatóságok és lakosok mindenütt lelkesen ünnepelele, a sajtó pedig gondoskodott róla, hogy az ünneplésnek hű képet adja. A Prešovban (Eperjesen) megjelenő „Uj Világ” c. heti lap például a következő érdekes adatokat közli Masaryk életéről:

Hetven esztendővel ezelőtt 1850 március 7-ikén született meg Kopčában (Köpcseny, Pozsony megye) egy szegény kocisvalád nyomortól siró kicsiny lakásában a reformátor, az első és legnagyobb szlovák, a bölcs államférfi, a köztársaság mai elnöke.

Bécsben járt az egyetemre, szegény emberek szülőijeként önmagára utalva... Erős volt! Tanított, tanult, küzdött, akart!

Aztán külföldre került; kint járt New-Yorkban és a filozófiai könyvek lelkes tanulmányozója, munkatársat, megériő lelket talált. Megnőösült. Charley Garrigue volt a miss neve, akit oltár elé vezetett és amerikai szokás szerint fölvetve hívesének vezetőnevét; innen datálódik a köztársasági elnök mai teljes neve: *Tomás Garrigue Masaryk*.

Az akkor már igen ősmert szociológus hazajött és a prágai egyetemnek nyelvi szétválásánál elfoglalta az őt megillető szociológiai tanzséket a cseh egyetemen.

És kitért a háború, a szimla prágai professzort megösmerte az egész világ!

Ő, akit soha addig nacionalista nem volt, aki nem ősmert nemzetiségi, faji, felekezeti különbséget soha, azt gondolta hogy az emberiség egyenjoguságán felépülő világot csak a volt reakcionárius Monarchia széjleirbolásával lehet megépíteni.

Munkába állott! Akcióba állott vele együtt egész pártja, amely már most magában foglalta az összes cseh és szlovák politikusokat.

És jött az októberi forradalom, megszületett a Csehszlovák republika.

A nép, a köz akaratára elfoglalta azt a helyet, amelyért megdolgozott s amely méltán megillette; a köztársaság elnöke lett.

És a köztársaság agg apostola, amikor befejezte a nagy művet nem állt félre!... Erős kézzel 70 esztendőskorát megszegyenitő fiatalos lelkesedéssel vezeti az ország ügyeit.

— A beregszászi zsupáni hivatalvezető dr. Licht volt habbíró lett. Érdekes, hogy ugy a munkácsi, beregszászi mint az ungvári zsupánatus élére nem válsóság zsupánt csak zsupáni hivatalvezetőt neveztek ki és pedig az első helye dr. Szlavik Emil, a másodikok dr. Lichtet, míg vármegyénk élére dr. Márvánt.

Petridesz János

A helybeli volt agyagipar-iskola tanári karának gyászsa van; az iskola volt műhelyfőnöke és mintázás tanára hirtelen megvált az élettől. Ha igaz, hogy minden művész többé kevésbé ideges, akkor ez az állítás az elhunyttal egy — még pedig köztudomás szerint — erős adattal erős-bődött. Az eszmék birodalmának lakóit a köz-élet emberei közül amugy is kevesen értik és közelítik meg, a többiek előtt ezek csak külön számba mennek; de akiket muszájguy annyira elbírvölt, hogy földi tartózkodásukról megfeledkeznek, ezeknek előbb-utóbb mással kell táplálnok izzó ambíciójukat, amely táp a már is túlságazott idegrendszerrel a megsemmisülésbe kergeti s ez — sajnos — a művészek nagy részének tragikumá.

Petridesz János 1861-ben született Lembergben, a közé-iskolát Krakóban, az iparművészeti akadémiát Wienben végezte. Tanulmányai befejeztével Zsolnay Vilmos műipargyárosnál Pécsen szobrászati művezető, ezután illés és Társa cég alapítója Ungvárról, végül az ungvári porcellángyár szobrászati és technikai vezetője; innen kezdve felosztatlásig az ungvári m. kir. állami agyagipar iskola műhelyfőnöke. Ez idő alatt, habár az iskola sokszor nagyon mostoha körülmények között tengődött, míg a Kapos-utcai kezdetleges helyiségéből a legutóbbi Sörház-utcai gyárába felvergődött, számos kiváló tanítványa került ki az intézetből, így többek közül Klejn, Szamovolsky, Nemessány stb. Tanárkódása folyamán idegessége egyre fokozódott, saját véleményével ellenkezett nem fogadott el hovatovább mindinkább hódolt a narkotizmusnak s midőn műhelyéből kilakoltatták s fizetését beszámították, önkézzel véget vetett zaklatott életének, gyászba borítván jó lelki nejt és egyetlen fiát, aki természetén sem tudott megjelenni.

Petridesz János tehetséges és termékeny művész volt, amiről nemcsak városunkban, de másutt is elterjedt szobrai és képei tanuskodnak. Mint minden művészenk, neki is megvannak jellemző alakjai, melyekről alkotásai azonnal felismerhetők. Már művészi pályája kezdetén részt vett a pécsi, torinói, milánói s más kiállításokon, ahol arany, ezüst érmet dicserő s legfelsőbb elismerést nyert el kiállított alkotásaiá. Vallásos tárgyú művei: Jézus sz. szíve s sz. Mária a róm. kath. templomban, Krisztus fejek, a keresztény-ség győzelmé; szociális tárgyúak: a munkás, a bánat, fokról-fokra, mefiszót, sas vagy irás, Amor; háborus időkből: a forradalom, a roham, szenvedő Hungária, ima a bekéért stb. Mindezekben s másokon kívül mindig remélt valami nagyot alkothatni, sőt még a Béke allegóriáját is megtervezte, de azt már nem testesíthette meg, mert: „ember tervez, Isten végez”. Ma.

Rendőrkapitány Ur!

Mindenekelőtt előre boesátom, hogy felszólalásom megtevésének oka nem az, mintha a hatóság; intézkedések ellen renitenskedő volnék. Nem! Én csendes, türelmes, hatóság; intézkedéseket mindenkor respektáló egyén vagyok, aki a fegyverbeszolgáltatástól kezdve minden rendelkezésnek eleget tettem, sőt még olyan rendelkezés is cselekedtet ellen sem rezonirozom eddig, ami ellen pedig tiltakoznom feltétlen jogom lett volna.

Engedelmeskedtem, amikor a pénzbeléyegzés történt, teljesítettem egy esomó ingyen-elfogatozást, néman tértem, mikor szekér-számra hordták el a katonák kaszáalom természetét, lehuztam a villanyt esti 9 órákor, mikor ez volt a parancs. — nem mentem ki az utcára, mikor azt rendelték, hogy 8 óra után tilos a házon kívüli járkálás, pontosan jelentkeztem a rendőrségen, mikor ezt kötelességemmé tették, — szóval, betartottam mindenkor a felebbvalók, a hatóságok parancsát, sőt elhagytam még e lapnak társzerkesztői állását is, mert a cenzura nem hagyta gondolataimat szabadon közölni és terjeszteni, a cenzurával pedig nem akartam ellenkezésbe jönni.

Láthatja ebből t. Rendőrkapitány Ur, hogy mi itt nagyon jó közönség vagyunk; mert nemcsak az őt képviselőni hivatott városi tanács, hanem még a magánegyének is mind, mint valami kezés bárányok — hallgatagon fogadtak és betartottak eddig mindenféle rendelkezést, mely az egy év alatt vezetéket erősen változtatott cseh-szlovák hatóságoktól jött.

Ezek után azt hiszem, nem fogja rossz néven venni, hogy most mégis felszólalni bátorodom és pedig bátorodom éppen Önnek azon rendelkezése ellen, melylyel kilenc napon belül kötelességévé teszi nemre való tekintet nélkül

minden 16 éven felüli városi lakosnak, hogy magát:

1. lefényképeztesse,
2. illetőségi bizonyítványát, vagy ha ezt nem tudja, legalább keresztlevelét beszeresse,
3. ezeket a rendőrségen átadva, személyazonosság; igazolványát kiváltssa.

Rendőrkapitány Ur!

Tudja, hogy Ön lehetlenséget kíván e rendelkezésével: — vagy képesnek hiszi magát csodatévésre?

Ennek a rendelkezésnek ugyanis épp oly lehetetlen eleget tenni, mintha azt kívánna Ontól a feleltés hatósága, hogy egy millió darab egy koronás papiros-pézt egy nap alatt csomagoljon százaz kötegekbe!

És nemcsak azért lehetlenség ezen rendelkezésnek eleget tenni, mert nincs elég fényképezés városunkban — nemcsak azért, mert nincs elegendő anyag, melylyel a 4000 5000 felvétel arcképpé volna készíthető, és nemcsak azért lehetlenség, mert nincsen mindenkinek meg a fényképek kiváltásához szükséges pénze, — hanem azért is, mert a rendőrség jelentkezési ügyosztálya (Okolicsányi kapitány) sem képes ennyi idő alatt az igazolványokat kiállítani.

Hogy mi a tulajdonképeni célja e rendelkezésnek: nem kutatom. De azt tudom, hogy minden olyan hatóság; rendelkezés, mely kivihetetlen, mely a végrehajtani hivatott lakosság legjobb törekvése mellett sem hajtható végre, s egyedül csak arra jó, hogy a kihágások ezrei legyenek általa megállapíthatók: egyáltalán nem emelik a hatóságok tekintélyét és erősen kihívják maguk ellen a kritikát, s vesélyeztetik az ügy komolyságát.

Nagyon csodálkozom, hogy Ön, Rendőrkapitány Ur, rendelkezésének kibocsátása előtt nem vette fontolóra, hogy a fényképkészítés nem ujjenyomat, s nem számolt a körülményekkel, melyek pedig ily rendelkezés megtevésé előtt feltétlenül számba veendőek lettek volna.

Mert 12-től 22-ig néhány ezer fényképet elkészíttetni, ugyanannyi keresztlevelét vagy illetőségi bizonyítványt beszerezni, s ugyancsak néhány ezer igazolványt kiállítani nem oly könnyű dolog, mint a városi rendőrkapitányságot máról holnapra rendőrfőkapitánysággá változtatni.

Kivánatos volna, hogy soraim igazságát belátva, rendelkezését sürgősen módosítsa is, pedig nemcsak oly irányban, hogy a beszerzés is megfiosszabbítások, hanem oly irányban is, hogy a női nem teljesen felmentessék az arcképes igazolvány kötelező beszerzésé alól, mert a rendelkeznek teljes mérvben való fenntartása sok visszaélésre, feleségeink, leányaink erős zaklatására adhatna alkalmat.

Gaar Iván.

A párber.

A párber ügyében ankét volt 9-én és 10-kén a zsupáni hivatal nagyteremében Dr. Spóra prágai kiküldött elnökele alatt.

Az első napon a gör. kath.-ok egyhangulag a párber megváltása mellett foglaltak állást, de olyan értelemben, hogy őket semmi se terhelje; a róm. katolikusok és ref.-ok inkább a párber megmaradása mellett foglaltak állást.

A második tanácskozás lefolyása ez volt: Dr. Spóra megnyitja ő a párber történetének fejtegetése után *Konjathy Gábor* ref. lelkész szólal s azt kérdi: Vajjon a csszl. állam alkotmányos, vagy pedig hatalmi uton akarja-e a párber-kérdést rendezni? A válasz természetesen az volt, hogy alkotmányos uton. Konjathy: Ha alkotmányos uton akarja rendezni az állam, akkor a döntést bizza az egyházra s ha majd szükségessé lesz, az egyház fogja kérni az állam támogatását.

Siruszky Gyula c. kanonok felszólalásában szintén azt domborítja ki, hogy e fontos kérdésben az egyházmegyei hatóság nélkül érdemlegesen nem lehet dönteni.

Müller Lajos szülei kántor a megváltás ellen emel szót.

Szvitelszky Emil bereznai kántor nem bánja akár hogy is lesz, csak segítsenek már a kántortanítók nyomorúságos helyzetén.

Óndics János jenkei gazda: Bizzuk a népre! *Koteszár József* felsődomonyai gazda egyeztető szavaival azt fejtegeti, hogy sajnos a köznép nagy része nem akarja fizetni papját, pedig be kell látnia, hogyha valaki munkát kíván a munkásnak meg kell adnia jogos bért.

Kondás Péter dobóruszka; gazda szólalt fel aztán és a becsületless magyar lélek őszinteségével mondotta el azt, amit a szíve diktált. Ha igaz az — mondja ő, — hogy a csszl. állam nem veszi el az egyház földjeit, akkor gondoskodni kell arról, hogy az a föld meg is legyen művelve. Ebben mint eddig, ezután is szívesen

segítünk mi, mert nekünk nem reverendában járó földművesre, hanem lelkipásztorra van szükségünk. Azzal a kis életművel nem lesz egy gazda sem szegényebb, viszont jöllehet a dobórúszkai plébánia nem szegény, és ő már 40 éve fizeti a pártbért de még nem látott egy papot sem, „milliomoson” elmenni Ruszkáról.

Horny Oszkár ungvári káplán az ankét figyelmét arra hívja fel, hogy a falvakban lelketlen és őrüsféjú egyének az egyház és papság ellen izgatnak. Ez minden bajnak a főoka. Különben, ha a köztársasági Elnök ur születésnapja alkalmából bennünket a pártér-megváltással ajándékozott meg, ez megtörténhetik a mi tanácskozásunk nélkül is.

Szavait **Szvoboda Ferenc** jenkei lelkész is alapos és kimerítő hozzászólásával megerősíti.

Ezekután dr. Spóra a jelen volt referens urak és tisztviselők nevében is megköszönte a jelenvoltak érdeklődését és az ankétot berekesztette.

Ne tovább!

Amikor a pénzlebelgyezés alkalmával a magánosok tulajdonában levő bankjegyek felét az állam — mint kényszerkölcsönt — visszatartotta, magasrangú és pénzügyi kapacitásoknak ismert egyének, de még a kormányhoz közel álló hírlapok is azt hangoztatták, hogy a lebelgyezés folytatn kettős értékűvé vált papírpénz le fogja nyomni a fogyasztási, élelmi és kereskedelmi cikkek árait, már csak azért is, mert meg fog szűnni a pénzösség.

A közönség hitt is e kijelentéseknek és e hite közepette bensőleg is majdnem megnyugodott abban, hogy közpénzének felét át kellett adnia az államnak.

És ha ma visszatekintünk a lebelgyezés idején volt piaci, fogyasztási és kereskedelmi cikkek áraira, azt tapasztaljuk, azt látjuk, hogy a pénzlebelgyezés nemcsak nem csökkentette az árakat, hanem azóta azok óriásilag emelkedtek és emelkednek.

Nem célunk most statisztikai adatokat felsorolni az egyes állami árucikkek mult évi és jelenlegi áraira vonatkozólag, de lehetetlen szó nélkül hagynunk azt az óriási és mivel sem indokolható áremelést, mellyel az állami főerdőhivatal lepi meg hónapról hónapra városunk közönségét.

És nemcsak rámutatunk ez alkalommal a főerdőhivatal indokolatlan áremelésére, de egyben határozottan tiltakozunk annak továbbfolytatása ellen, sőt követeljük, hogy a faárak le szállíttassanak, mert valóságilag megbotránkozató, hogy városunkban 360 cseh koronába kerüljön egy öl — még hozzá nem is elsőrendű — állami tűzifa a rakodó-helyen.

Mint állami főtisztviselőnek amellet számolnia kell azzal is, hogy 360 K-ás ár mellett igen sok család egészséget ronjtja meg, mert ily drága fűtőanyagra nagyon sokának nem telvén, a hideg, fűtetlen szobában erősen ki vannak téve a meghűléstől származó bajok egész seregének.

Már pedig állami, még pedig erős állami érdekl, hogy a lakosság minden betegségtől, ami megelőzhető, meg is védessék.

Ha a főerdőhivatal jelen sorainkat figyelmen kívül hagyja, ha a tűzi- és műfaárakat le nem fogja szállítani: ugy sérelmünkkel, panaszkodunk a kormányzóhoz, s ha itt sem érünk célt: a miniszteriumhoz fogunk fordulni.

rn.

— **Gyűjtésünk.** **Ligethy Sándor** hátramardottjainak lapunk után az elmúlt héten a következők adakoztak: Egy tanító 10 K, Plank Antal ig. tan. (Beregszász) 15 K, a család egy percesnyei ismerőse 100 K, a gálszécsi járás tanítósa Koppasz János tanító, egyesületi elnök után 107 K, öt nagymihályi magyar ember 220 K. Összesen 452 K. **Eddigi gyűjtésünk összege 2419 K.**

Egy vagon cukor.

Ezelőtt három héttel a rumkiosztással kapcsolatban megírtuk, hogy a kiosztásra kerülő rumon a kiosztást végző gyárosok kétszeres hasznót: — az őket megillető haszonon felül csak egyetlen egy esetben **60000 koronát** — vágtak zsebre jogtalanul. Ugyanekkor kérdést intéztünk a kormányzóhoz, hogy megengedhetők tartja-e egyesek a lakosság rovására ilyen módon történő haszonhoz jutását? A kérdésre mai napig egy szó választ vagy felvilágosítást sem kaptunk.

A mult év végén történt, hogy **Halász testvérek építési vállalkozók egy vagon cukrot**, (mely mint hatósági áru a kereskedelem tárgyát nem képezhet) helybeli kávéosknak és vendéglősöknek **eladtak**. A cukor mint elsőrendű közszükségleti cikk tudunkkal **hatósági kezelésben van**, s így annál érthetlenebb, hogyan jutnak Halászék vagonszáma cukorhoz és hogyan lehetséges az, hogy ipari vállalkozást üző cégek, akik kereskedéssel sohse foglalkoztak, vagonszámra rendelkeztek cukorral akkor, amikor a városban cukor nem volt és amikor a megállapított fejkvótán felül a legnagyobb utánjárásal sem kaphattott senki akár csak egy deka cukrot is a megállapított áron.

Az említett vagon cukrot Halászék itt a városban értékesítették, ami elég jó vállalkozásnak bizonyult, tekintve, hogy a cukor megállapított nagybani eladási ára kg.-ként 310 K, míg ők ugyanezt a cukrot 7 K-ért adták, s ez a kis különbözet magánál ennél az egy vagonnál harminckilencezer K-t tett ki.

A **cukorból kapott Reismann Ignác** kávé 30 mm.-t, **Herz Sándor** kávé 20 mm.-t, **Füredi Manó** vendéglős 20 mm.-t és **Halpert Emanuel** cukrász 10 mm.-t.

Az utóbbi az üzletet észint Halász Bertalan helybeli kereskedő pénzével csinálta és mert a pénzt annak a kívánt időre meg nem adhatta, később bele kellett nyugodnia, hogy a ki nem fizetett cukor eladások egy lánocsnak kg.-ként 27 magyar koronáért. A lánocs a cukrot, mint az már ilyenkor szokás, tovább adta két kisvárdai csempész lánckereskedőnek, akikől utközben elkobozták.

A **Közöny** ezzel az esettel kapcsolatban megírta, hogy Halpert cukrász az üzlete részére kapott hatósági cukorral kereskedik, de „**letelezését**” hirtelen abbahagyta, sőt Halpert helyreigazító nyilatkozatát, melyben az kijelentette, hogy ő a cukrot Halász testvérektől vette kg.-ként 7 koronáért, csak azzal a feltétellel akarták közölni és csak a „Nyilt-tér”-ben, ha „**Halászékát a jätékből kihagyja**”.

A nyilatkozat részére a lapban a megfelelő helyet fenn is tartották, de mert Halpert még **Reisman Henrik** a „Közöny” főszerkesztője **személyes felszólítására** sem akarta „Halászékát a jätékből kihagyani”, egy ötletes fordulatall a Nyilatkozatot hagyták ki a lapból, s helyette — mintha semmi sem történt volna — egy félhasábnyi fehér folt ékeltnekedett „a Közöny nem éppen hóféher hasábjain”.

Vajjon miért tette ezt a Közöny? Nehezen hisszük el, hogy csupán szimpátiából képes volt arra is, hogy irodalmi harakirit végezzen önmagán.

De ez nem annyira fontos. Maga a lényeg az, hogy Halászék egy vagon cukrot eladtak, még pedig jóval a megállapított áron felül. Egy vagon cukor nem árva gyermek. A cukor közszükségleti cikk, erről tudni kellett, vagy ha nem tudtak, hát tudni kell most már hivatalos helyen is.

A kiskereskedő elszámolni tartozik minden deka cukorral, amit kap; hogy lehet az, hogy egyesek, nem is kereskedők, 100 mázsa cukrot adhassanak egyszerre.

Tudott-e erről a kormányzóság? — g. ö. —

Szegény ember — szénája.

A széna ára, amint jól tudjuk — maximálva van, és pedig métermázsánként minőség szerint 30-tól 40 K-ig.

Nem akarunk az ár maximálás ellen egy szót sem szólni, — bár Gömörben újabban a maximális ár 60 K, talán ehhez is szó férne — de le kell írunk egy visszaélést, melyet a helybeli élelmes szénakereskedők éppen a maximális árak hamis beállításával a szegény falusiak kárára nap-nap után elkövetnek.

A széna **minőség** szerint 30—40 K. Természetes, hogy a maga szénáját senki sem tartja a legrosszabb minőségűnek és így 30 K-ért a szénakereskedők rendes körülmények között aligha vásárolhatnának, de a legjobb minőségű szénát ennyiért semmi esetre sem kaphatnák meg. Mit tesznek tehát? Kihasználják a falusi ember hiszékenységét és megalkusszák vele az eladó szénát — szekérszámra, amibe a falusi gazda szivesen bele megy, mert többet remél, mázsálni sem kell stb. Mikor az alku által egy szekér széna le van kötve, a kereskedő nyugodtan megy tovább, hogy a többiből is lehetőleg a legjobbjától minél többet lekössön magának, előleget is ad, de amikor a kifizetésre kerülne a sor, egy katonával tér vissza, rájleszt a falusiakra, amiért a szénát törvény ellenére szekérszámra merték eladni, a megijedt falusiak szénáját azonnal mázsára vetíti, úgy mérteti, úgy minősíti és úgy fizeti ahogy akarja, a falusi pedig ijedtében kénytelen mindenbe belenyugodni, mert törvénnyel fenyegetik. Az élelmes kereskedő így annyit kapja meg a legjobb minőségű szénát, amennyit ér akarja, és egy hozzánk írt levél tanúsága szerint megtörtént, hogy a falusi napszámos annyit sem kapott a nyáron át részben kaszált, keserves szénáért, amennyit a fuvarosnak fizetett, aki behozta.

A rendőrkapitány ur figyelmébe ajánljuk az élelmeseket.

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** **Hodza Milán** unifikációs miniszter az elmúlt héten meglátogatta városunkat, ahol hivatalos ügyeket intézett el. — **Okólsányi Oszkár** rendőrkapitányt a kormány állásában véglegesítette. — **Ervers** amerikai élelmezési felügyelő vármegyénk népkonyhát felülvizsgálta. Nagyon meg volt elégedve és felnöttek számára való népkonyhák felállítását is igérte.

— **Esküvő.** **Czibur Sándor** okl. mérnök, császlóci birtokos és **Székely Gizike**, Székely József főerdőtanácsos leánya, f. hó 7.-én esküdtek egymásnak örök hányat. A esketési szertartást **Tahy Ábris** főesperes vezette. A kedves párnak ösztintén kívánjuk a sok jóbaráttal együtt mi is a legnagyobb boldogságot.

— **A ker. szociálista párt** női szakosztálya f. hó 7-én ünnepélyes közgyűlés keretében megalakult. A beszédet **Ijjász Gyula** mondta.

— **Masaryk elnök** születésnapja alkalmából 100.000 koronát adományozott a ruszinszkói szegény sorsu gyermekek felruházására.

— **A polgármesteri tisztség** betöltéséről beszélnek az emberek és írnak a lapok, de meglehetősen tájékozatlanul. Azt írják és azt beszélnek, hogy dr. **Zselvay János** volt beregszászi zsupánt városunk polgármesterévé nevezte volna ki a Podkarpatska Rus kormányzósága. A hír ilyen alakban nem felel meg a valóságnak. A valóság az, hogy **Berzeviczy István** nyugdíjaztást kérte, de kérvényét még el nem intézték, így tehát még utód kinevezésről sem beszélnek. Már csak azért sem lehet Zselvay dr.-ról, mint **Berzeviczy kinevezett** utódjáról írni, vagy beszélni, mert a polgármestert **választani** szokás, a választást pedig az autonómikus városi képviselő testület hivatott teljesíteni, s az most tilalom miatt nem működik. Zselvay János dr-t nem polgármesternek és nem polgármester helyettesnek, hanem a város felhatalmált kormánybiztosának emlegetik. Volt alkalmunk személyesen beszélni dr. Zselvayval, s ő maga kijelentette, hogy részéről, így is mint volt zsupán, úgy is, mint miniszteri tanácsosi rangban lévő tisztviselő részéről csakis a kormánybiztos állás és nem a polgármesteri, pláne helyettes polgármesteri állás elfogadása képzelhető el.

Nésűk
ogkrémek

Bidikuk
eszalók

Ingyombok
ngek téli

Email
edények

Darálók
ézsák

Evőszkűzők
gerfűgők

Rococo
halkák

és mindenféle cosmetikai pipere-cikkek nagybani és kicsinybeni raktára Széchenyi-tér 15. szám alatt (Kispiac), Gläusius hentes mellett.

Legolcsóbb bevásárlási forrás.

Megtekinthető vételkötéletezés nélkül.

— **Bolsevik volt egy régebbi ungvári tanár.** Obláth Richárd budapesti főreáliskolai tanár, aki több éven át a helybeli főgimnáziumban is működött, a proletárdiktatura alatt bolsevik üzemeket folytatott és emiatt most állásából elbocsátották.

— **Adomány.** Berger Kálmáné 50 K-t küldött lapunk útján a keresztény népkönyh. javára. Átadjuk.

— **Egy szegény asszony számára** is kaptunk meg egy 10 K-ás adományt N. N.-től (Beregszász). Elküldtük. Ezzel a szegény asszony javára indított és kimutatott gyűjtésünk végösszege 195 K.

— **Zsidó Néplap** címen cionista újság jelenik meg városunkban. Főszerkesztője dr. *Juszkovics* Mór, a szerkesztésért felelős *Szerény* Béla. A lap Ruszinszók összszódságának érdekeit és jogai sértettségét akarja védeni, azonban a zsidóságnak is objektív kritikusa akar lenni.

— **Helyreigazítás.** Múlt számunk „Nyilvános nyugtázás”-ában a Ligethy család részére Nagykaposon történt gyűjtést nem Somogyi Endre, hanem dr. *Tóth* Albin nagykaposi plébános eszközölte.

— **Növendékhangverseny.** Szerdán este a Korona nagytermében folyt le Lengyel tanár zenetanfolyamának az első ezidei növendékhangversenye. Habár túlyomóan kezdők léptek a dobogóra; az első fellépések lámpaláza csak a kipirult arcoknál mutatkozott. Meglepő, hogy még a legkisebb szereplőkön is felfedezték a mester tanítványait, annyira jellemző vonást, a határozott és biztos játékmódot. A hangverseny kiemelkedő számai voltak: Scheiber Erzsébet, Reisman Kornél, Weinberger Irén szíma nyugodt játéka, továbbá a Beethoven 4. kezese sonáta. Határozott feltűnést keltett Barna Piroksa, még gyermek és már figyelmet lekötő előadása van. Ugyanezt írhatjuk a többiekéről. Aranyos volt a három alig 8—9 éves baba, kik a Ritka buza, ritka árpa... kis 6 kezese darabjal fejezték be a sikerült estét.

— **Felhívás.** Podkarpatska Rus, Ung- és Zemlénnek közönségéhez! Felkérjük Karpatska Rus, továbbá Ung- és Zemlénnek minden nemesen érző iakosát, hogy ha van egy kis ideje, szentelje azt a háborúban elesett katonák emlékének azaz, hogy sirjukat felkeresi és nevüket kikutatja (különösen faun), az eredményről pedig értesíti a katonai lelkesi hivatalt (Uzhorod). Célunk ezzel az, hogy a háború minden katonai áldozatának sirját rendbe hozzassuk és emlékkéllásuk. Kérjük a katona teljes nevét és a sir hollétének pontos megjelölését. (A levelek portómentesek). Voj. duchovna sprava és. katonai lelkesi hivatal Uzhorod. Zemske voj. velitelstvi (Realka) Megyeház-ter.

— **Magyarországi hírek.** *Szabó* Dezső magyar regényírójában főleg liberális oldalról számos támadás érte, amely multjának felhagyatásával akarja mai intranzigens állásfoglalását diszkreditálni. A kiváló regényíró, akit a támadások a Magyar Nemzeti Szövetség tagaságából és választmányi tagságából is kiűtöttek. Elhatározta, hogy véget vet a vádaskodásoknak és pártatlan jury ítéletre bizza ügyét, amely jury döntő ítélet hozatalra lesz feljogosítva. Kijelentette, hogy ha a jury nem tisztáná, a nyilvános szerepléstől teljesen visszavonul. — A Voix National márc. 5-iki számában „Hát Magyarországnak?” címen vezércikk jelent meg. Sancerme, a cikk írója sorait így végzi: „Az a kéresem, hogy az a béke, amelyet Franciaország a közeljövőben megköt Magyarországgal, inkább hasonlítson egy házassági szerződéshez, mint temetési szertartáshoz.” — A békekonferencia hangulata Magyarországgal szemben határozottan igen sokat enyhült. Egyes területek valószínűleg népszavazással vagy annélkül is visszakerülnek az anyaországhoz, mert Olaszország minden erejével Anglia pedig már nyíltan támogatja a magyar béke delegáció területi kívánalmait. Egyébként Amerika sürgetőleg lépett fel a magyar békekötést illetőleg.

— **A Családi Naptár,** melynek szerkesztője *Récz* Pál kollégánk, minden várakozásnak megfelel és még a legkényesebb irodalmi kívánásokat is képes kielégíteni. Magának *Récz* Pálnak két igazán első rendű írása jelent meg a naptárban: *A lámpa gyújtás* című rajz és a *Bányarém* című regényes elbeszélés. Az első a falusi délután legbőkéletesebb, legművészebb leírása. Ez az írás még bele fog valaha kerülni a magyar stílusztikába is, csak annyit írunk róla. A másik a már tanultabb lelkek psychologiai problémáival foglalkozik a megfigyelő élelátásával nézve bele a nő s a férfi lelke legmélyére. Ugy is vehetjük ezt a két dolgozatot, mint *Récz* Pál irodalmi beköszöntőjét — bárha szerény külsőben, de gazdag szellemet és erőt elaroló művészi tartalommal. A többi dolgozata közül kiválik a *Lőrincz* István „Állatmesék” című

tanító-célú és a *Kovács* Dezső kolozsvári tanár népszerűtelt rajza. A naptár, mely eszerint intelligens olvasóknak is élvezetes olvasmány, még mindig kapható.

— **Középszkolai magántanulók** előkészítését vállalja egy főgimnáziumi tanár. (Matematika, fizika szak.) Cim a kiadóhivatásban.

— **Állásfoglalás a szabadkőművéség ellen.** Komárom vármegye törvényhatósága a minap tárgyalta Kecskemét város átiratát, mely a szabadkőművészek elleni állásfoglalásra szólítja fel a törvényhatóságokat. A közgyűlés az átiratot egyhangulag magáévá tette.

— **Fegyverbeszolgáltatás.** A Podkarpatska Rus kormányzóságának 1920. febr. 9-én kelt 1810. számú rendeleire az összes eddig kiadott fegyverviselési engedélyeket érvénytelenek nyilvánítja. A fegyvereket a rendőrkapitányi hivatalban *Klima* rendőrkapitányi irodájában kell beadni. Kivételesen érvényben maradnak az erdészeti személyzet fegyverviselési engedélyei. Az új engedélyek megadásért kérvények az uzhorodi rendőrkapitányságnál nyújthatók be.

— **Dr. Rózsa Gyula** rendel idegbetegeknek d. u. 2—4-ig (Fehérhajó-épületben.)

— **A Ker. szocialista párt** folyó hó 21-én Vasárnap délután a vármegyeház nagytermében nagyszabású műsoros délutánt rendez. A műsor szenzációja Hevesy Dezső hegedű művész fellépése.

— **Mozi.** Szenzáció a jövő hét műsora. Kedden és Szerdán: „A cárcévis kegyencnöje” nagyhatású dráma. Csütörtökön és pénteken: A „Carmen” dráma.

— **Maskovics Ferencné,** okl. szülésznök. működését megkezdi. Szegényeket ingyen kezel, Lakása Teley-utca 2. szám.

KÖZGAZDASÁG.

Gazdasági teendők márciusban.

A *faiskolát* meg kell kapálni és minden gaztölt meg tisztítani — Gyümölcsmagvakat még mindig lehet elvetni s a kikelt palántákat átültetni. — Cseresznyefákat, pöszmétebokrokat igen jó e hónapban ültetni. Jókör nyíló fákön és bokrokon a galyak metszését még lehet eszközölni. — Az eddig meg nem trágyázott fákát most meg kell trágyázni. — A gyümölcsösben a legelső teendők egyike a párosítás és hasítékba oltás, szóval a nemesítés.

A *zöldesges kert* száraz kóróktól, gaztól s minden tisztátalanságtól gondosan tisztogatni kell. — A zöldesgályákat meg kell ásni. — Az őszi ásatást föl kell frissíteni gereblyezés által. — Naposabb részekben vessünk korai burgonyát, kalarábét, kelt, salátát, honapos retket, sárgarépát, petrezselmet stb. — Ahol szamóca van, meg kell kapálni. Meleg ágyak gondosan szellőztetendők.

A *szőlőben* a fagyok elmúltával folytatni lehet a külső munkát. Magas fekvésű szőlőkben, ha az időjárás megengedi s a metszés az előbbi hónapban már megtörtént, nyitni lehet.

*Szántóföldek*ken szántás, vetés, boronálás a főmunka. Köles, len és kender alá meg kell trágyázni a földet.

A *réten* e hónapban tisztogatás a munka. A *méhek* szép időben e hónapban már megkezdik a kijárást. Ügyeljünk, hogy a méheknek mindig elegendő táplálékuk legyen.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Gazdák. 1. A felfagyott őszi vetéseket még nem szabad megboronálni, hanem mielőst csak rá lehet menni a földre, azonnal járassa meg nehéz hengerrel. Tudjuk, hogy ilyen nehéz hengere egyes kizsádnaknak nincs. Jó volna, ha egy-egy község közösen szerezne be. Egy vas-henger az egész község igényét kielégítené 2. Ha már ez az erős lehengerelés megtörtént, vagy ha felfagyás nem történt és így a gyökerek ismét erősen kapaszzkodnak a talajba és a vetés erősen fejlődésnek indul, akkor a tömődött állapot megváltoztatása céljából a vetést már lehet megboronálni (fogasolni) — A boronálás nagyon hasznos a fiatal gyomok ellen is. A boronálást a sorok irányában vegezzük.

K. E. Levél meg.

HEVERDLE FRIGYES

fényképész (Szobránci-utca 10. sz.)

igazolványra való fényképeket

GYORSAN és jutányosan készít.

Pályázat. A Kath. Kőr (Rákóczi-u. 8. sz.) HAZFELÜGYELŐT keres. Pályázók jelentkezzenek a r. kath. plébánián, hol a föltételek is megteudhatók.

Nyomatott Földesi Gyula könyvnyomdájában,

Pályázati hirdetés.

A kisérti (Ungm.) r. kath. kántortanító állásra az iskolaszék pályázatot hirdet.

Javadalma: 2 szobából és konyhából álló lakás, kamara, padlás, istálló, sertésöl, 1 h. 260/1600 öf terjedelmű kert, 23 h. 369/1600 öf szántóföld rét. 10 q vegyes életnemű és megfelelő stólaajóvedelem. Helyi járandóság 597 20 K-ban állapítva meg, a többi államségi.

Pályázhatnak kántortanító oklevéllel és Szlovénországban illetőséggel bírók, kik a szolgálati fogadalmat letették, vagy leteszik, a szlovák nyelvet tanítani képesek és politikai maguktartásat az iskolaszék igazolja.

Az iskolaszékhez intézett és kellően felszerelt s ha nős, egyházi házasságban élését igazoló okmannyal ellátott kérvények **április hó végéig** a plébánia címére (Kisért, posta v. áll. Szürte) küldendők. Az állás azonnal elfoglalható.

2-1

Iskolaszék.

Értesítés.

Tudatom a t. közönséggel, hogy férjem elhalálása után a 30 éve szolid alapon fennálló

temetkezési vállalatot

tovább folytatom, gondoskodván szakképzett üzletvezetőről s ugy a jövőben, mint a multban, igyekszem a t. közönség igényeit teljes mértékben kielégíteni.

A t. közönség szives pártfogását kérve, vagyok tisztelettel:

özv. Tapasztó Pálné

Kaposi-utca 5. szám.

4-3

Egy ruhaszekrény!!

Drugeth-ter 15. szám alatt eladó!!

Eladó kisbirtok!

Zemplén vármegye nagymihályi járásában

Füzesér községben

21 kis hold legprímább minőségű

szántóföld

és esetleg egy belsőség házzal szabad kézből eladó. Értekezhetni:

Ungvár, Drugeth-ter 6. sz.

STEIERER JÖZSEF táncoktató magánórákat ad.

Házhoz is megy.

TELJESEN ÚJ, KÉT SZOBÁHOZ VALÓ

butorberendezés :-:

és két pár szarvas-agancs

eladó. Cim SZOBRÁNCI-UTCA 15. SZÁM.

BIRTOKCSERE!

Erdélyben fekvő, 375 magyar holdas birtokot fölszereléssel,

KISEBB UNGMEGYEI BIRTOKÉRT

elcserélnék, esetleg eladnám.

JAKOBOVITS ARON, Szobránci-u. 18.

EGY FEKETE KÜCSI, bõrfedeles, eladó. Cim: a kiadóban.

DIPLOMÁS TANÁRNÓ KÖZREMŰKÖDÉSEVEL

nyelv- és zongoraiskolát nyitok

VÁRMEGYEHÁZ-TÉR 12 SZ. LAKÁSOMBAN

GYERMEKEK ÉS FELNŐTTEK RÉSZÉRE.

Előjegyzés k.d.e. 10—12-ig. Özv. dr. Bródy Lajosné